

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/403/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112243327
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5112243327.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Lečkom, v právnej veci navrhovateľky V. Y., nar. XX. 4. XXXX, trvalé bydlisko R., Ul. C. č. 4, občianky Slovenskej republiky, právne zastúpenej JUDr. Štefániou Harciníkovou, advokátkou so sídlom v Žiline, Saleziánska 4, proti odporcovi A. H., nar. XX. 6. XXXX, trvalé bydlisko G. XXX, t. č. P. združenie W. pastier, G. od R., č. XXX, občanovi Z. republiky, o návrhu na zvýšenie výživného pre plnoleté dieťa, na pojednávaní konanom dňa 8. 9. 2014, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné odporcu na navrhovateľku zo sumy 33,19 Eur na sumu 110 Eur mesačne, s účinnosťou od 11. 12. 2012 do 31. 8. 2013, k rukám navrhovateľky.

Nedoplatok na výživnom za obdobie od 11. 12. 2012 do 31. 8. 2013 vo výške 666,51 Eur súd povoľuje splácať odporcovi v mesačných splátkach po 110 Eur vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky, pod následkom straty výhody splátok.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 14. 3. 1995, č. k. 15 Nc 213/1994-16, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. 6. 1995, sp. zn. 14Co 5371/1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 6. 1995, v časti zvýšeného výživného na navrhovateľku.

Súd návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti zamietal.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľke trovy konania, titulom právneho zastúpenia v sume 76,20 Eur na účet právnej zástupkyne navrhovateľky č.: XXX XXXX XXX/XXXX, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 11. 12. 2012, doručeným súdu dňa 11. 12. 2012, domáhala, aby súd zvýšil výživné, ktoré platí jej otec, a to zo sumy 33,19 Eur mesačne na sumu 140 Eur mesačne od podania návrhu.

Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy výživného došlo k zásadným zmenám pomerov na strane navrhovateľky a odporcu. Navrhovateľka je staršie o 17 rokov, jej dôvodné potreby sú výrazne vyššie. Je študentkou strednej školy, na cestovné vynaloží 20 - 30 Eur, kupuje školské potreby, jazykové učebnice,

na rôzne školské aktivity vynaloží 15 Eur mesačne. Má vyššie výdavky na bývanie, stravovanie, ošatenie, obuv, hygienické potreby. V dôsledku zníženej imunity organizmu býva navrhovateľka často chorá a v súvislosti so zdravotnou starostlivosťou má výdavky minimálne 20 Eur. Navrhovateľka nemá žiaden príjem alebo majetok a určené výživné vo výške 33,19 Eur je absolútne nedostatočnou sumou. Matka poskytuje navrhovateľke bývanie a zaobstaráva jej základné životné potreby. Matka nie je zamestnaná, jej jediným príjmom je príspevok za opatrovanie v sume 241,14 Eur. Navrhovateľka pochádza zo znevýhodneného sociálneho prostredia, výrazom čoho je aj skutočnosť, že Centrum právnej pomoci jej priznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci. Príjmy a majetkové pomery otca jej nie sú známe, v poslednom období mala otca zamestnávať obec G.. Vzhľadom na uvedené preto žiada zvýšiť výživné.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že v septembri 2010 nastúpila na strednú školu - SOU obchodné - podnikanie, kde skončila záverečnú skúšku 5. 9. 2013. Otec neplatí výživné vôbec. Viackrát bolo podané trestné oznámenie, naposledy v roku 2012. Otec zaplatil výživné. Posledné trestné stíhanie bolo zastavené, nakoľko otec poberá dávku v hmotnej núdzi. S otcom sa nestretáva. Po trestnom oznámení bol v roku 2013 podaný exekučný návrh a prebieha exekúcia. Zatiaľ neboli vymožené žiadne čiastky pre nemajetnosť. Otec jej za uvedené obdobie nič nekúpil. Po skončení strednej školy sa od 6. 9. 2013 nezaevidovala na úrad práce, nakoľko 2. 9. 2013 nastúpila do práce v riadnom pracovnom pomere, kde pracuje doteraz.

Navrhovateľkine výdavky od podania návrhu až do 2. 9. 2013 sa nezmenili a boli nasledovné: Na stravu vynaložila 100 Eur, cestovné do školy 20 Eur, náklady na oblečenie 40 Eur, na lieky 3 Eur, hygienické a iné základné potreby 20 Eur, výdavky v škole 15 Eur, telefón 10 Eur, voľnočasové aktivity 20 Eur. V júni 2013 zaplatila za koncoročné skúšky 30 Eur. Jej zdravotný stav je dobrý. Je nemajetná. Počas štúdia nepracovala.

Odporca na pojednávaní uviedol, že výživné pre dcéru bolo určené v roku 1995, ktoré neplatí. S dcérou sa nestretáva, ani jej nič nekupuje.

Jeho zdravotný stav je dobrý. Má vyštudované SOU bez maturity - inštalatér. V tejto oblasti pracoval 14 rokov od 1984 do 1995, prepustený z dôvodu nadbytočnosti. Následne robil ešte tri roky robotníka od 1998 do roku 2002, taktiež prepustený z dôvodu nadbytočnosti. Potom sa zaevidoval na úrade práce a tam je doteraz. V roku 2011, 2012 až doteraz je na úrade práce a poberá v súčasnosti dávku v hmotnej núdzi 117 Eur, v tom je aj príspevok na bývanie. V roku 2011 poberal sociálnu dávku 62 Eur, v roku 2012 sumu 62 Eur, v roku 2013 sumu 62 Eur. Od mája 2014 poberá dávku 117 Eur. Iný príjem nemá. Je nemajetný. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

Od narodenia býval v rodičovskom dome. Otec zomrel v roku 1994, matka v roku 2001. Nevedel, či zdedil podiel po otcovi. Po matkinej smrti zdedila celý dom jedna sestra. On aj druhá sestra sa vzdali dedičského podielu. V tomto dome býval do roku 2012. Odišiel, pretože mal nehody so sestrou a išiel do útulku G. pod R..

Odporcove výdavky sú nasledovné: za bývanie v útulku platí 60 Eur mesačne, v tom je aj strava. Iné výdavky nemá. Prácu si nehľadá, pretože nemôže nájsť riadnu robotu, kde by dobre zarobil. Mrzí ho, že neplatí výživné.

V roku 2005 zaplatil 6.500,- Sk, v roku 2011 zaplatil dlžné výživné 298,71 Eur. Peniaze zarobil na fuškách, a to 350 - 400 Eur mesačne. Takto si zarobil asi pred rokom, tento rok nič nezarobil. Pracoval v oblasti murárčiny. Tam, kde je teraz, je bieda o zamestnanie.

Svedkyňa M. Y., matka navrhovateľky, na pojednávaní uviedla, že spolu s navrhovateľkou býva v 2-izbovom byte, kde bývajú ešte jej dospelý syn, maloletý syn, jej matka a jej brat. Byt patrí starej matke. Opatruje maloletého syna a poberá opatrovateľský príspevok 244 Eur od narodenia. Zamestnaná nie je. Okrem rodinných prídavkov iný príjem nemá. Majetok nemá. Výdavky s dcérou (navrhovateľkou) za obdobie, za ktoré žiada výživné, bolo asi 250 Eur. Odporca výživné neplatí, ani sa o dcéru - navrhovateľku nestará. S výchovou a výživou dcéry jej pomáhali rodinní príslušníci.

Súd na pojednávaní vykonal aj nasledovné listinné dôkazy:

Súd zistil, že o vyživovacej povinnosti odporcu bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 14. 3. 1995, č. k. 15 Nc 213/1994-16, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. 6. 1995, sp. zn. 14Co 5371/1995, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. 6. 1995, na základe ktorého bolo zvýšené výživné odporcu na navrhovateľku v sume 1.000,-Sk (33,19 Eur) mesačne.

Z vysvedčenia o záverečnej skúške zo dňa 5. 9. 2013 vyplýva, že navrhovateľka dňa 5. 9. 2013 vykonal záverečnú skúšku na Strednej odbornej škole podnikania v R..

Z pracovnej zmluvy zo dňa 28. 8. 2013 vyplýva, že navrhovateľka uzatvorila pracovnú zmluvu s nástupom do zamestnania dňa 2. 9. 2013, kde je doteraz zamestnaná.

Navrhovateľkin čistý priemerný mesačný príjem v spoločnosti S. s.r.o. za obdobie od 9/2013 do 6/2014 predstavoval sumu 346,82 Eur v spoločnosti A. & B., s.r.o., za obdobie od 7/2013 do 6/2014 predstavoval sumu 219,92 Eur.

Odporca je v evidencii úradu práce od 1. 1. 2013, poberá dávku a príspevky v hmotnej núdzi v sume 117,40 Eur mesačne a od 27. 9. 2013 je klientom zariadenia sociálnej služby - Q. W. A., G. pod R..

Odporca bol v období od 1. 1. 2012 do 31. 3. 2012 a od 1. 7. 2012 do 30. 11. 2012 zamestnaný ako robotník na dobu určitú v rámci aktivačných prác v obci G. a jeho čistý priemerný mesačný príjem predstavoval sumu cca 333 Eur.

Z potvrdenia útulku DOBRÝ A. - G. pod R., o.z., vyplýva, že odporcovi je v ich zariadení poskytovaná sociálna služba. P. si pravidelne platí za ubytovanie sumu 80 Eur mesačne, a to od prijatia do zariadenia 20. 9. 2013 až ku dňu podania správy.

Svedkyňa M.á, matka navrhovateľky, je poberateľkou peňažného príspevku na opatrovanie za rok 2014 mesačne v sume 244,59 Eur a prídavku na dieťa za rok 2014 mesačne v sume 23,52 Eur.

Zo správy Daňového úradu Žilina zo dňa 7. 8. 2014 vyplýva, že navrhovateľka, ani jej matka, nepodávajú daňové priznania k dani z príjmov fyzickej osoby. Odporca za rok 2013 daňové priznanie nepodal, za rok 2013 jeho príjmy predstavovali sumu 3 139,39 Eur, daňová povinnosť 0 Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 125 OSP a dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 OSP súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 154 ods. 1 OSP je pre rozsudok rozhodujúci právny stav, v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 160 ods. 1 OSP veta prvá, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Na úvod súd konštatuje, že nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného v roku 1995, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia.

Súd preto v rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t. j. navrhovateľky a odporcu, a to od predchádzajúcej úpravy do času rozhodovania o návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného, teda či je vôbec oprávnený vec výšky výživného opätovne prejednať.

Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) nemusí byť podstatná. Na druhej strane, musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase skoršieho rozhodnutia.

Pri posudzovaní zmeny pomerov súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov (objektívna okolnosť) od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania).

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka bola v čase podania návrhu študentkou strednej školy, na ktorej štúdium ukončila vykonaním záverečnej skúšky dňa 5. 9. 2013. Navrhovateľka uzatvorila dňa 28. 8. 2013 pracovnú zmluvu s nástupom do zamestnania dňa 2. 9. 2013, pričom od uvedeného dátumu až ku dňu vyhlásenia rozsudku je nepretržite zamestnaná. Rovnako v čase podania návrhu, ako aj v súčasnosti, žije s matkou v spoločnej domácnosti. Výdavky na navrhovateľku v čase, keď navštevovala strednú školu, hradila jej matka, a to aj za pomoci rodinných príslušníkov. Pravidelné mesačné výdavky navrhovateľky súd ustálil na sumu 230 Eur.

Odporca v rozhodnom čase (od podania návrhu dňa 11. 12. 2012 ku dňu 2. 9. 2013, kedy sa navrhovateľka zamestnala) nezaplatil navrhovateľke žiadne výživné. Je evidovaný na úrade práce, poberá dávky v hmotnej núdzi. Ako sám uviedol na pojednávaní, brigáduje a brigádnicou činnosťou si takto privyrobit aj 350 - 400 Eur mesačne. Prácu si však nehľadá z dôvodu, že nemôže nájsť prácu, kde by dobre zarobil. Na pobyt v útulku W. A. - G. pod R., o.z., vynaloží mesačne sumu 80 Eur na ubytovanie a stravu.

V konaní mal súd preukázané, že v rozhodnom čase (od podania návrhu do 31. 8. 2013) sa navrhovateľka pripravovala sústavnou činnosťou na budúce povolanie a nebola schopná sa samostatne živiť bez toho, aby neohrozila prípravu na zamestnanie.

Podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ sa dieťa pripravuje na budúce povolanie štúdiom, ktoré znemožňuje výkon pravidelnej pracovnej činnosti, bez ohľadu na možnosť vykonávať prácu, nie je pre potreby určenia vyživovacej povinnosti sa schopné samo živiť a vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu zostáva zachovaná.

Podľa § 4 ods.4 písm. a) zákona č.600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa sústavná príprava na povolanie je aj obdobie bezprostredne nadväzujúce na skončenie štúdia na strednej škole, najdlhšie do konca školského roka, v ktorom dieťa skončilo štúdium na strednej škole (v prípade štúdia na strednej škole v zásade do 31.8. roka, v ktorom skončilo štúdium). Preto súd určil koniec rozhodnej doby do 31. 8. 2013.

V čase určenia výživného v júni 1995 bola matka navrhovateľky na materskej dovolenke s navrhovateľkou, ktorá v tom čase mala jeden rok. Odporca bol v tom čase zamestnaný a dosahoval v čistom mesačnom príjme v sume 5 676,-Sk (188,41 Eur).

V súčasnosti je odporca poberateľom dávky v hmotnej núdzi v sume 117,40 Eur a mesačne si dokáže privyrobiť sumu 350 Eur v rámci brigády. Odporcov prístup k hľadaniu zamestnania považuje súd za nezodpovedný, nakoľko odporca, keďže vie, že mal vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, si aj napriek tomu zamestnanie nehľadal, a to z dôvodu, že nenašiel prácu s „dobrým“ zárobkom. Odporca sa mal v prvom rade snažiť nájsť si zamestnanie, aby si mohol vyživovaciu povinnosť plniť. Naviac, hoci odporca brigádoval, a tak si vyživovaciu povinnosť riadne neplnil.

Súd zistil, že oproti naposledy rozhodovanej vyživovacej povinnosti odporcu sa podstatne zmenili pomery, a to:

- v roku 1995 mala navrhovateľka jeden rok, v čase podania návrhu 18 rokov,
- zvýšili sa navrhovateľkine náklady na cestovné, ubytovanie, stravu,
- od poslednej úpravy výživného v roku 1995 do rozhodovania súdu o podanom návrhu uplynulo 19 rokov, teda ide o dobu zásadnú.

Taktiež je nepochybné, že došlo aj k rastu životných nákladov. Preto bolo potrebné razantnejšie upraviť výšku výživného.

Navrhovateľka požiadala zvýšiť výživné od podania návrhu, t.j. od 11. 12. 2012.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností, ale najmä s prihliadnutím k zvýšeným nárokom navrhovateľky, dospel k záveru, že je dôvodné, aby došlo k zvýšeniu výživného, aj keď nie v takom rozsahu, ako žiadala navrhovateľka.

Podľa názoru súdu zvýšenie výživného zo sumy 33,19 Eur na sumu 110 Eur mesačne na navrhovateľku zodpovedá odôvodneným potrebám navrhovateľky k možnostiam a schopnostiam odporcu.

Zároveň mala v rozhodnom období voči navrhovateľke vyživovaciu povinnosť aj jej matka, ktorej odbudla osobná starostlivosť o navrhovateľku, ktorá je už plnoletá.

Vzhľadom k tomu, že počiatok plnenia výživného bol stanovený od podania návrhu dňa 11. 12. 2012 do 31. 8. 2013, odkedy je navrhovateľka schopná sa sama živiť, vznikol otcovi nedoplatok celkom v sume 666,51 EUR (aliquotná čiastka za december 2012 v sume 52,03 Eur - 2,48 Eur na deň x 21 dní plus 76,81 Eur x 8 mesiacov, čo predstavuje sumu 614,48 EUR).

Tento nedoplatok výživného súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi splácať v splátkach po 110 Eur, a to za podmienok splatnosti uvedených vo výroku tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol.

Vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi konania rozhodol v tomto rozhodnutí podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľka sa návrhom domáhala celkovo priznania sumy 932,80 Eur, čo by predstavovalo 100 %-ný úspech navrhovateľky.

Navrhovateľka však bola v konaní iba čiastočne úspešná. Jej úspech spočíva v priznaní sumy 666,51 Eur, neúspešná bola čo do sumy 266,29 Eur. V tejto časti bol teda úspešný odporca.

V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pri rozhodovaní o výživnom, aj pre plnoleté dieťa, je diskutabilne konštatovať „úspech vo veci“. Vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona a predmetom konania je určenie jej výšky a obdobia vyživovacej povinnosti (obdobne ako u nepľnoletých detí). Podľa názoru súdu nejde o štandardné sporové konanie (skôr nespоровé, ale návrhové). Podstatnou zmenou, oproti konaniu o výživnom pre maloleté dieťa je, že konanie môže začať iba na návrh a v konaní vystupuje nezaopatrené plnoleté dieťa). Zo zákona nevyplýva, že by sa dosiahnutím plnoletosti dieťaťa zmenil charakter konania z nespоровého na sporový.

So zreteľom na ustálenú judikatúru súdov (napríklad uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6CoP 40/2014), však súd posúdil vec ako sporové konanie.

Z uvedeného je zrejmé, že z celkovo z požadovanej sumy 932,80 Eur (100 %), úspech navrhovateľky činí 666,51 Eur, čo je 71,45 % z celku a úspech odporcu činí 266,29 Eur, čo je 28,55 % z celku.

Z uvedeného je zrejmé, že úspešnejším účastníkom v konaní bola navrhovateľka, ktorej čistý úspech v konaní (úspech - neúspech) je 42,90 %. Navrhovateľka tak má voči odporcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 42,90 % z uplatnených trov.

Navrhovateľka si prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne v zákonom stanovenej lehote 3 dní po vyhlásení rozsudku uplatnila trovy konania titulom náhrady trov právneho zastúpenia. Náhrada trov právneho zastúpenia bola uplatnená za 3 úkony právnej služby v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhl.), a to:

1. prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane porady dňa 7. 12. 2012,
2. písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania dňa 11. 12. 2012,
3. účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 8. 9. 2014.

Súd preskúmal navrhovateľkou uplatnený nárok a priznal jej proti odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v rozsahu 42,90 % z uplatnenej sumy trov konania nasledovne:

- náhrada trov právneho zastúpenia v rozsahu 42,90 % z uplatnenej tarifnej odmeny a režijného paušálu za:

1. úkon právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane porady, dňa 7. 12. 2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 22,07 Eur, režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. vo výške 3,27 Eur;
2. úkon právnej služby: písomné podanie na súd vo veci samej - návrh na začatie konania dňa 11. 12. 2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 22,07 Eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 3,27 Eur;
3. úkon právnej služby: účasť na konaní pred súdom - pojednávanie dňa 8. 9. 2014 podľa § 14 ods. 1 písm. c) v nadväznosti na § 10 ods. 1 vyhl., vo výške 22,07 Eur, režijný paušál podľa § 19 ods. 3 vyhl., vo výške 3,45 Eur.

Celkové trovy konania, ktoré je odporca povinný nahradiť navrhovateľke na účet právnej zástupkyne, pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia a činia sumu 76,20 Eur.

Rozsudok zaväzujúci na plnenie vyživovacej povinnosti je podľa § 162 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku predbežne vykonateľný.

Podľa § 162 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku lehota na plnenie výživného plynie od doručenia rozsudku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné **o d v o l a n i e**, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.